

עמ"ת 60414/04/21 - אשר בן שמואל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 60414-04-21 בן שמואל(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 161009/2021

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עורר	אשר בן שמואל (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 21.4 המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבת רכב, גניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב.
2. בדיון בביהמ"ש קמא מיום 22.3 חלק העורר על קיומן של ראיות לכאורה לעניין עבירת גניבת רכב (האישום הראשון) ועבירת החזקת רכוש החשוד כגנוב (אישום שלישי), וכן על קיומה של עילת מעצר. העורר עתר לשחרורו בתנאים בהם יוכל לעמוד בהתחשב בערירותו, המונעת ממנו לעמוד בתנאים אותם דרשה המשיבה
3. ביהמ"ש קמא קבע לעניין האישום הראשון כי ספק אם קולנועית מוגדרת כרכב, וביחס לאישום השלישי כי אין ממצאים המזהים את האופניים החשמליים כגנובים.
אשר לעילת המעצר, נקבע כי בשל ריבוי העבירות והעובדה כי קיים חשש לשימוש בסמים, מתקבלת עמדת המשיבה שיש מקום להורות על מעצר בית בפיקוח.
על כן, הורה ביהמ"ש קמא על שחרורו של העורר למעצר בית בביתו ובפיקוח. משלא הוצע מפקח, ניתנה לעורר זכות להציע מפקח תוך 48 שעות; הפקדת 5000 ₪ בקופת ביהמ"ש; התחייבות עצמית על סך 10000 ₪ וערבות צד ג' על סך 5000 ₪.
4. לאחר שלא עלה בידי העורר להמציא ערבות צד ג', להציע מפקח וטען כי אין בידו את הסכום להפקדה, קבע ביהמ"ש קמא ביום 2.4 כי טענות העורר הועלו בעלמא וללא תימוכין, ועל כן לא מצא לקבלן. החלטה על שחרורו של העורר ללא כל תנאי למעט התייצבות בתחנת המשטרה אין בה כדי

לאיין מסוכנותו. לעורר ניתנה ארכה לקיום תנאי השחרור, ודין נקבע ליום 19.4

5. בערר שהוגש על ההחלטה הנ"ל, לאור מועד הדיון הקרוב שנקבע, ראיתי להותיר החלטת ביהמ"ש קמא על כנה מתוך הנחה כי ביהמ"ש קמא ישקול מסגרת החלטתו הדברים, כך שחיסרון כיס או ערירות לא יהוו כשלעצמם עילת מעצר

6. ביום 22.4 הורה ביהמ"ש קמא על מעצרו עד תום ההליכים של העורר, חרף שמדובר בעבירות רכוש והעורר נעדר עבר פלילי, לאור החשש כי העבירות בוצעו על רקע שימוש בסם. למשיב מיוחסות 7 עבירות גניבה בזמן קצר המלמדות על שיטתיות, כאשר אחת העבירות, בוצעה לכאורה עת היה העורר בתחנת משטרה, דבר שיש בו כדי ללמד שאינו חושש מרשויות החוק. ביהמ"ש קמא לא מצא בנסיבות ליתן אמון בעורר לשחרורו לחלופה ללא פיקוח, ואין אינדיקציה למצוקה כלכלית. כמו כן, לא הוצעה חלופה טיפולית או חלופה לפיקוח ע"י גוף או עמותה

טענות העורר -

7. לא קמה בעניינו של העורר עילת מעצר של סיכון ביטחון הציבור, ועל כן לא קיימת סמכות להטיל תנאי שחרור למעט אלו שיבטיחו התייצבותו לדיונים. לחילופין, מדובר בעילת מעצר בעצימות נמוכה, ואין מקום לתנאי שחרור כה נוקשים

8. בשים לב לקביעת ביהמ"ש קמא בדבר קיומו של ספק ראייתי לעבירת גניבת רכב וביחס לאישום שלישי, מיוחסות לעורר עבירות ברף חומרה נמוך

9. העורר כבן 60, נעדר עבר פלילי ואין מדובר בעבירות רכוש המבוצעות באופן שיטתי. בפסיקה נקבע כי עבירות רכוש מקימות עילת מעצר מחמת מסוכנות בנסיבות חריגות, בהן מדובר בריבוי מעשים, תחכום ממשי או התארגנות בעלת אופי מיוחד

10. לחילופין, מדובר בעילת מעצר מוחלטת המאפשרת שחרור העורר בתנאים שאינם כוללים פיקוח, תוך התחשבות בהיותו עירי והעדר יכולת להפקיד את הכסף.

11. טעה ביהמ"ש קמא משהתעלם ממשיך הזמן שחלף ממועד מתן ההחלטה לשחרורו לחלופה

טענות המשיבה -

12. המשיבה סמכה יתדותיה על החלטת בית המשפט קמא; המשיבה הטעימה ריבוי האירועים, השימוש

בסמים, התעוזה, וכן גניבת הקלנועית, על הערך החברתי המוגן בנושא זה, כשימוש לאדם מוגבל בניידות.

דין והכרעה

13. לאחר ששקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר בעיקרו להידחות.
14. כדי להסיר אבן נגף אקדים ואומר כי קיימת עילת מעצר; עילה זו אינה מלמדת על הכרח במעצר (בהינתן תנאים לשיכור מסוכנות), אך לא ניתן לקבוע כי מדובר במקרה בו לא קיימת עילה כנטען.
15. מדובר בעבירות רכוש המבוצעות באופן שיטתי ובהיקף ניכר; כבר בכך ניתן לקבוע כי קיימת עילה גם לפי המבחן בבש"פ 5341/98 **רוסלן פרנקל נ' מ"י**; בית המשפט קמא הפנה לפסיקות רבות בנוגע לקיום עילה בעבירות רכוש- כאן ההיקף, התקופה, התדירות, בצד השימוש בסמים, מקים עילה. (לגישתי- אפנה לעמ"ת 20186-02-19 **אילחננוב נ' מדינת ישראל**, שם סברתי כי מדובר בשילוב של פרמטרים בצד אורח חיים).
16. הנקודות שיש לציין במקרה כאן- העדר אמפתיה (גניבת קלנועית ממי המוגבל בתנועה); תעוזה (גניבה מפתח חנות בעוד בעל האופניים נכנס); העדר מורא- גניבה של מצלמת גוף בתחנת משטרה (!!!), שימוש באמצעים (תוכי לפריצת שרשרת), התמכרות לחומרים משני תודעה, וריבוי אישומים.
17. אמנם- עילת המעצר אינה גבוהה (והעובדה כי המאשימה הגדירה הבקשה כבש"ע אומרת דרשני), אך היא קיימת.
18. בית המשפט קמא איזן הפרמטרים השונים וקבע כי בהינתן מערך פיקוח והפקדות, יש להעדיף חלופה; מאז חלפו כחודשיים, והעורר נותר עצור.
19. העורר טוען כי נוכח חלוף הזמן והענישה הצפויה (בש"פ 634/10 אפללו), ונוכח שמצויים אנו במי שידו אינה משגת לשם גיוס ערובה ומערך פיקוח, יוצא כי חסרון הכיס מכתב את מעצרו.
20. אכן, סבורני כי חלוף הזמן מאז מעצר המשיב משנה את נקודת האיזון; לא אחת מביא הוא להכרח להעדפת חלופה גם אם חלופה רחוקה מלהיות מוצלחת (בש"פ 2548/20); במקרה שלפנינו, אמנם סבורני כי יש לכך השפעה; יחד עם זאת אין פירושו של דבר כי כל חלופה או מגבלה כמוצע ע"י העורר תסכון.

21. התנהגות העורר לימדה כי תלותו בחומרים משני תודעה, לכאורה, מביאה לתדירות אירועים המקימים סיכון לרכוש הציבור; חמור מכך- התנהלותו בתוך תחנת משטרה מקשה על מתן אמון בו ומלמדת כי לא בנקל יורתע.
22. הסתמכות על התחייבות עצמית גרידא מוקשית בקווים אלו ; יש צורך בהרתעה על מנת למנוע הישנות.
23. הצעתי כי חלף מערך פיקוח ניתן יהיה להתספק בהפקדות נמוכות וערובות צד ג'; גם זאת לא הציע העורר.
24. בנסיבות אלו, גם הפחתת הרף עקב חלופי הזמן וחיסרון הכיס, לא תועיל; לטעמי- הרתעה מינימלית מתחייבת שכן הקושי להסתמך על המשיב אינו מאפשר להסתפק בהתחייבותו.
25. על כן אני דוחה הערר; ככל שיומצא ערב צד ג' טוב, בצד הפקדה לא גבוהה והתחייבות, ניתן יהיה לשקול מחדש; כמו כן ניתן יהיה לעתור לעיון חוזר בחלוף 60 ימים נוספים, על מנת לבחון שינוי נוסף של נקודת האיזון.
26. לעת זו הערר נדחה.
- ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"א, 09 מאי 2021, בהעדר הצדדים.